

PRZYPISY I BIBLIOGRAFIA – WSKAZÓWKI DLA STUDENTÓW

Pisząc pracę dyplomową często odwołujemy się do literatury przedmiotu. Korzystanie ze Źródeł poglądów innych we własnej pracy dyplomowej należy ujawnić i udokumentować. W przeciwnym wypadku praca jest plagiatem, a więc autor dopuszcza się przestępstwa. Cytat powinien być oszczędny i ograniczony do rozmiarów koniecznych ze względów znaczeniowych. Nie może wyręczać lub zastępować wywodów autora. Należy stosować cytaty z umiarem, tylko tam, gdzie jesteśmy przekonani, że wnioskość do naszej pracy.

Przypisy umieszczane na dole strony służy udokumentowaniu pochodzenia cytatów i zapożyczeń cudzych myśli. W przypisach można również objaśniać nieznane pojęcia, podawać dodatkowe informacje, których umieszczenie w tekście głównym zakłóciłoby tok rozumowania.

Cytat w tekście głównym opatrzonej cyfrą odsyła nas do przypisu na dole strony. Przypis poprzedzony jest odnośnikiem, czyli odpowiednią cyfrą zakończoną kropką. Zasadniczo, klasyczny przypis, odsyłający nas do Źródła, składa się z 4 elementów, które oddzielone są od siebie przecinkami ze spacjami.

Przykład klasycznego przypisu:

AUTOR, TYTUŁ, WYDAWCA, MIASTO I ROK WYDANIA, NR STRONY

1. F. Boucher, *Historia mody. Dzieje ubiorów od czasów prehistorycznych do końca XX wieku*, Arkady, Warszawa 2003, s. 188
2. F. Ffoulkes, *Jak czytać modę. Szybki kurs interpretacji stylów*, Arkady, Warszawa 2011, s.98

ELEMENTY PRZYPISU, OMÓWIENIE

- Imię i nazwisko autora. Imię skracamy do inicjału. W przypadku dwóch lub więcej inicjałów nie ma pomiędzy nimi spacji.
- Tytuł dzieła: **ZAPISUJEMY KROJEM POCHYŁYM!!!** Dotyczy to nie tylko przypisu, ale każdego miejsca w tekście. Jako dzieło rozumiemy książkę, artykuł, obraz, balet, film, operę
Jeśli Źródło nie ma tytułu a jedynie opis np. Sprawozdanie z pokazu prac dyplomowych studentów ASP z dnia – zapisujemy go w tym samym miejscu co tytuł lecz krojem normalnym.

UWAGA: W wyżej wymienionych przypadkach nie używamy cudzysłowów. Krótki pochyły w wystarczający sposób podkreśla nam tytuł. Tytuł i podtytuł oddzielamy za pomocą kropki.

- Miejsce i rok wydania: Nazwę miasta zapisujemy zawsze w pełnym brzmieniu: Warszawa, Poznań a nie W-wa, P-znań. Wyjątkowo można stosować skróty bardzo znanych miast np. LA- Los Angeles, NY- New York
W publikacjach polskich stosujemy spolszczone nazwy (Nowy Jork).
W publikacjach obcojęzycznych tak jak w oryginale: New York, London, Paris, Köln.
Jeśli w publikacji mamy podane kilka miast, łączymy je myślnikiem bez spacji np. Warszawa-Kraków-Poznań
Nazwę miasta i rok wydania oddzielamy spacją

- Numer strony: Numer poprzedza skrót *str.* z kropką zaraz po nim. Znak numeru zapisujemy w takiej postaci jak w oryginale np. s. 338 albo s. CDXXII i inne.
Nie stosujemy skrótów *str.* czy *s.*
Skrót *str.* oznacza ilość stron w książce a nie numer konkretnej strony
Gdy podajemy informacje z kilku stron, łączymy je myślnikiem bez spacji np.: s. 54-63. Niekiedy używa się także określeń s. 30nn (strona 30 i następne) albo *passim* *ñ* określenie to odsyła czytelnika do różnych miejsc w przytaczanej pracy. Pochodzące z łaciny słowo *passim*, zapisujemy krojem pochyłym, bo jest to słowo obce w języku polskim. Podobnie zapisujemy słowa *ibidem*, *op.cit*, *idem* (o których mowa będzie nieco dalej)

Przykłady przypisów z różnych źródeł

Z książki:

M. Toussaint-Samat, *Historia stroju*, Wydawnictwo W.A.B., Warszawa 1998, s. 326-327

Z czasopisma:

R. Sienko, *London Fashion Week*, *Arteon* 2001, nr 4(12), s. 45

- Nazwa periodyku (czasopisma) zapisywana jest zawsze krojem prostym w cudzysłowach. Tytuły traktujemy jak tytuły, zapisujemy go kursywą. Konieczne jest podanie daty wydania albo rocznika (R), tomu (t.), wolumenu (vol.), zeszytu (z.), numeru (nr) /po *Ar* nie stawiamy kropki/.

P. Leszkowicz, *Naturalna selekcja*, *Rocznik Historii Sztuki*, Warszawa 2001, t. XXVI, s.7.

M. Ziłba, *Zielony las*, *Gazeta Gódzka*. R. XXV, 2006, z.3, nr 2, s.4.

- W przypadku czasopism nie zawsze konieczne jest podawanie miejsca wydania, czasem pojawia się w tytule czasopisma

Z pracy zbiorowej

AUTOR, TYTUŁ TEKSTU, [w:] REDAKTOR (red.), TYTUŁ PRACY ZBIOROWEJ, WYDAWNICTWO, MIASTO I ROK, NUMER STRONY

M. Poprzeka, *Akademizm*, [w:] Z. Iksiński (red.), *Sztuka świata*, Wydawnictwo Artystyczne i Filmowe, Warszawa 2004, t. 8, s.79.

- Tam gdzie oddzielamy tytuł artykułu od tytułu pracy zbiorowej, w której on się znajduje, stosujemy oznaczenie [w:] w kwadratowym nawiasie. Jeśli brakuje nazwiska redaktora lub autora pomijamy je.

Z Internetu

AUTOR, TYTUŁ TEKSTU, URL: ADRES STRONY, [DATA WEJŚCIA]

B. Johnson, *Fashion*, URL: www.Fashiontext.com/file/article/2.html [02.04.2007]

- Wpisujemy całość dostępu do publikacji wraz z rozszerzeniem pliku (html, htm, pdf). Po adresie spacja i w kwadratowym nawiasie data wejścia. Adres internetowy podajemy bez podkreślenia, zmieniamy kolor czcionki na czarny.

STOSOWANIE SKRÓTÓW *ibidem*, *op.cit.*

Jeśli cytujemy wielokrotnie jakś pracę tylko za pierwszym razem stosujemy pełne dane bibliograficzne. Gdy chcemy zacytować dzieło autora, które wcześniej było już cytowane stosujemy skrót *op.cit.* (łac. *opus citatum* – dzieło cytowane lub *opere citato* – z cytowanego dzieła)

1. M. Toussaint-Samat, *Historia stroju*, Wydawnictwo W.A.B., Warszawa 1998, s. 326-327
2. F. Boucher, *Historia mody. Dzieje ubiorów od czasów prehistorycznych do końca XX wieku*, Arkady, Warszawa 2003, s. 188
3. M. Toussaint-Samat, *op. cit.*, s. 330

UWAGA! Jeśli cytujemy wiele dzieł danego autora i je potem ponownie przytaczamy, to w przypisie podajemy nazwisko autora i pierwsze wyrazy danego dzieła, po których czytelnik pozna, że chodzi nam właśnie o to dzieło, a potem stosujemy skrót *op. cit.*
PRZYKŁAD:

1. G. Lehnert, *Historia mody XX wieku*, Könnemann, Kolonia 2000, s. 85

2. F. Boucher, *Historia mody. Dzieje ubiorów od czasów prehistorycznych do końca XX wieku*, Arkady, Warszawa 2003, s. 28
3. G. Lehnert, *Fashion: A Concise History*, Lawrence King, London 1998, s. 167
4. G. Lehnert, *Historia*, op. cit., s. 86

Skrót *ibid.* (*ibidem* – to samo miejsce, *tamże*, skracane do *ibid.*) stosujemy w przypadku gdy w kolejnym przypisie przywołujemy tę samą pracę którą cytowaliśmy w przypisie poprzedzającym; możemy wtedy pominąć nawet nazwisko autora i zastąpić cały przypis skrótem

PRZYKŁAD:

1. M. Toussaint-Samat, *Historia stroju*, Wydawnictwo W.A.B., Warszawa 1998, s. 314
2. *tamże*, s.311

UWAGA! Jeżeli w przypisie po słowie *tamże* nie ma podanej strony, oznacza to, że cytuje się to samo miejsce, co w przypisie poprzedzającym.

BIBLIOGRAFIA

Jest ona osobnym rozdziałem zawierającym spis pozycji wykorzystanych w pracy. To, co w bibliografii, musi być także w przypisach. W bibliografii nie stosujemy numeracji. Używamy porządku alfabetycznego według nazwisk autorów i ich prac (w porządku chronologicznym, jeśli wymieniamy kilka pozycji tego samego autora). W bibliografii nie podajemy numerów stron.

Nazwisko i imię autora, tytuł (kursywą), wydawca, miejsce wydania, rok wydania.

Przykład:

Evans Caroline, Frankel Susanah, *The Mouse of Viktor&Rolf* , Merrell Publishers, London 2008

Farrelly Liz, *Fashion Forever: 30 years of Subculture*, Imprint, London 2004

Frankel Susanah, *Visionaries & Interview with the Fashion Designers*, Victoria & Albert Museum, London 2005

Lillethun Abby, Welters Linda, *The Fashion Reader*, Bloomsbury Academic, Oxford 2007

ë ë ë ë ë ë ..

ë ë ë ë ë ë ë

Opracowała dr Magdalena Samborska